

UZASADNIENIE**do uchwały Komisji Habilitacyjnej w sprawie zaopiniowania wniosku
o nadanie dr. Łukaszowi Piotrowi Halińskiemu stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych – dyscyplina nauki biologiczne*****Przebieg postępowania habilitacyjnego***

Centralna Komisja do Spraw Stopni i Tytułów w dniu 29 kwietnia 2019 roku wszczęła postępowanie habilitacyjne dr. Łukasza Piotra Halińskiego i w dniu 3 czerwca 2019 roku powołała Komisję Habilitacyjną w składzie: Przewodnicząca Komisji – **prof. dr hab. Zofia Szweykowska-Kulińska** (Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu), Sekretarz Komisji – **dr hab. Małgorzata Kozieradzka-Kiszkurno** (Uniwersytet Gdański), Recenzenci – **prof. dr hab. Krzysztof Spalik** (Uniwersytet Warszawski), **dr hab. Piotr Bednarek**, **prof. IChB PAN** (Instytut Chemii Bioorganicznej PAN w Poznaniu), **prof. dr hab. Zbigniew Tukaj** (Uniwersytet Gdański) oraz Członkowie Komisji – **prof. dr hab. Waldemar Marczewski** (Instytut Hodowli i Aklimatyzacji Roślin – Państwowy Instytut Badawczy w Radzikowie), **prof. dr hab. Dariusz Szlachetko** (Uniwersytet Gdański).

Zgodnie z art. 18a ust. 5 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2017 r. poz. 1789), z późniejszymi zmianami, opracowano harmonogram postępowania habilitacyjnego, który umieszczono na stronie internetowej Wydziału Biologii Uniwersytetu Gdańskiego wraz z wnioskiem i autoreferatem Habilitanta. Po uzyskaniu kompletu recenzji na stronie tej zamieszczono również skład Komisji i recenzje. Posiedzenie Komisji Habilitacyjnej, w formie wideokonferencji zwołano na dzień 26 lipca 2019 roku.

Komisja Habilitacyjna zapoznała się ze wszystkimi dokumentami dotyczącymi postępowania habilitacyjnego dr. Łukasza Piotra Halińskiego, przygotowanymi przez Habilitanta (autoreferatem przedstawiającym dorobek i osiągnięcia naukowe wraz z wykazem i kopiami publikacji stanowiącymi główne osiągnięcia i dorobek naukowy Habilitanta; wykazem osiągnięć naukowych, dydaktycznych, organizacyjnych i popularyzatorskich; oświadczeniami współautorów publikacji stanowiących główne osiągnięcia Habilitanta z określeniem ich indywidualnego wkładu pracy; kopią dyplomu i wnioskiem o przeprowadzenie przewodu habilitacyjnego na Wydziale Biologii UG oraz z recenzjami przygotowanymi przez powołanych Recenzentów).

Komisja stwierdza, że dokumentacja została przygotowana zgodnie z wytycznymi zawartymi w Ustawie o stopniach naukowych oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki z dnia 14 marca 2003 r. (Dz. U. z 2017 r. poz. 1789) z późniejszymi zmianami i od strony formalnej nie budzi zastrzeżeń.

Sylwetka naukowa Habilitanta

Pan Łukasz Haliński ukończył studia magisterskie na kierunku Ochrona Środowiska, Wydziału Chemii Uniwersytetu Gdańskiego w 2005 roku, uzyskując tytuł zawodowy magistra ochrony środowiska. Pracę magisterską pt. „Ekstrakcja wosków powierzchniowych ziemniaka jadalnego (*Solanum tuberosum*)”, wykonał w Katedrze Analizy Środowiska pod kierunkiem dr inż. Beaty Szafranek. W roku 2009 został zatrudniony na etacie starszego referenta technicznego w tej samej katedrze. W 2010 roku Rada Wydziału Chemii Uniwersytetu Gdańskiego na podstawie rozprawy „Chemiczna analiza wosków

powierzchniowych bakłażana (*Solanum melongena* L.) oraz gatunków pokrewnych, z uwzględnieniem ich znaczenia biologicznego i taksonomicznego“ nadała Panu Łukaszowi Halińskiemu stopień naukowy doktora nauk chemicznych w zakresie chemii. Promotorem pracy był prof. dr hab. inż. Janusz Szafranek. Od 2010 roku do chwili obecnej dr Łukasz Haliński jest zatrudniony jako adiunkt w Katedrze Analizy Środowiska na Wydziale Chemii Uniwersytetu Gdańskiego.

Ocena dorobku Habilitanta

Na podstawie zgromadzonej dokumentacji Komisja Habilitacyjna oceniła kolejno:

- główne osiągnięcie naukowe Habilitanta,
- aktywność naukową obejmującą cały dorobek naukowy Habilitanta,
- dorobek dydaktyczny, organizacyjny i popularyzatorski oraz współpracę międzynarodową Habilitanta.

Ocena głównego osiągnięcia naukowego Habilitanta

Jako osiągnięcie naukowe pt. „Zastosowanie metabolitów wtórnych w analizie chemotaksonomicznej oraz ocenie stopnia udomowienia wybranych gatunków roślin psiankowatych” dr Łukasz Haliński przedstawił cykl spójnych tematycznie siedmiu oryginalnych prac badawczych opublikowanych w latach 2012-2019. Wszystkie publikacje składające się na osiągnięcie naukowe są wieloautorskie (2-7 autorów). We wszystkich pracach Habilitant jest pierwszym autorem oraz autorem do korespondencji. Oświadczenia współautorów potwierdzają wiodący udział dr. Ł. Halińskiego (50-90%) w opublikowaniu prac współautorskich. Wszystkie artykuły zostały opublikowane w języku angielskim w czasopismach z listy Journal Citation Reports (JCR): *Biochemical Systematics and Ecology*, *Chemistry & Biodiversity*, *Genetic Resources and Crop Evolution*, *Journal of Food and Nutrition Research*, *Journal of Food Composition and Analysis* oraz *Phytochemistry*. Łączna wartość współczynnika oddziaływania IF publikacji wchodzących w skład osiągnięcia naukowego to 13,713, (zgodnie z rokiem opublikowania), a suma punktów MNiSW wynosi 195. Według bazy Web of Science prace wchodzące w skład osiągnięcia naukowego były cytowane łącznie 20 razy (15 bez autocytowań), co zdaniem dr. hab. Piotra Bednarka, prof. IChB PAN nie jest wysoką liczbą, nawet biorąc pod uwagę, że niektóre z prac zostały opublikowane stosunkowo niedawno (w okresie ostatnich 3 lat).

Cele badań osiągnięcia naukowego obejmowały:

- a) **identyfikację składników wosków powierzchniowych badanych roślin jako potencjalnych markerów chemotaksonomicznych** i ocenę zmienności składu chemicznego wosków z uwzględnieniem wpływu na ten skład warunków zewnętrznych,
- b) **opartą na cechach chemicznych klasyfikację dwóch grup dzikich i uprawnych gatunków roślin psiankowatych**: (1) oberżyny (*S. melongena*), kompleksów bakłażana szkarłatnego (*S. aethiopicum*) oraz bakłażana gboma (*S. macrocarpon*) i dzikich gatunków pokrewnych; oraz (2) pomidora jadalnego (*S. lycopersicum*) i gatunków pokrewnych, ze szczególnym uwzględnieniem odporności na stres abiotyczny i biotyczny gatunku *S. pennellii*,
- c) zastosowanie profilu wybranych grup metabolitów pierwotnych i wtórnych do **oszacowania stopnia udomowienia** (tu rozumianego jako odmienność od dzikich gatunków spokrewnionych) szeregu nowych afrykańskich roślin uprawnych z rodzaju *Solanum* L.

Za najważniejsze osiągnięcia naukowe zawarte w cyklu publikacji przedstawionych w postępowaniu habilitacyjnym należy uznać, że:

- a) Brak jest istotnych różnic w składzie wosków powierzchniowych pomiędzy odmianami zaawansowanymi, liniami lokalnymi oraz formami dzikimi oberżyny (*S. melongena*),
- b) Kompleksy afrykańskich psianek o jadalnych liściach – bakłażana szkarłatnego (*S. aethiopicum*) oraz bakłażana gboma (*S. macrocarpon*) są wyraźnie odmienne od oberżyny (*S. melongena*), a taksony uznawane za dzikich przodków obu gatunków uprawnych są prawdopodobnie ich formami dzikimi, odmiennymi od spokrewnionych roślin uprawnych głównie morfologicznie, nie wykazując przy tym istotnych różnic w badanych cechach chemicznych,
- c) Profil węglowodorów kutykularnych nie pozwala na jasne rozróżnienie uprawnych i dzikich form pomidora zwyczajnego (*S. lycopersicum*) oraz najbliższej spokrewnionych gatunków dzikich, pozwala natomiast na wyraźne wydzielenie trzech odmiennych chemotypów dzikiego, zróżnicowanego genetycznie gatunku *S. pennellii*,
- d) Po raz pierwszy zaproponowany został jeden z chemotypów *S. pennellii* jako powstały na drodze hybrydyzacji z bliżej nieokreślonym gatunkiem pomidora z grupy *Lycopersicon* (potwierdzenie tego przypuszczenia wymaga dodatkowych badań).

Wszyscy Recenzenci pozytywnie ocenili wartość osiągnięcia naukowego Habilitanta.

Pan **prof. dr hab. Krzysztof Spalik** w recenzji stwierdził, że na osiągnięcie naukowe Habilitanta składają się wartościowe publikacje, które jednak w mniejszym stopniu mają charakter problemowy, a w większym opisowy – dokumentują skład chemiczny głównie liściowych wosków kutykularnych u przedstawicieli rodzaju *Solanum* z grupy bakłażanów i pomidorów. Według oceny Recenzenta niewątpliwie wzbogacają one naszą wiedzę fitochemiczną o tych ważnych ekonomicznie roślinach, jednak złożoność taksonomiczna rodzaju *Solanum* i ograniczone próbkowanie nie pozwalają na wyciągnięcie bardziej ogólnych wniosków poza opisowymi. Pan Profesor podkreślił, że trudność oceny tego osiągnięcia polega także na jego interdyscyplinarnym charakterze, bliżej mu bowiem do biochemii w dziedzinie nauk chemicznych (lub biologicznych) niż do biologii w dziedzinie nauk biologicznych. Według oceny Recenzenta badania często bazowały na podobnym schemacie analizy wosków kutykularnych, zmieniały się jedynie obiekty badawcze. Rodzaj *Solanum* liczy 1,5-2 tys. gatunków, a zatem można takie badania prowadzić niemalże bez końca. Za pozytywną oceną tego osiągnięcia według pana Profesora przemawia jednak fakt, że były one prowadzone w kontekście biologicznym i były próbą odpowiedzi na pytania biologiczne raczej niż chemiczne. W podsumowaniu prof. dr hab. Krzysztof Spalik pozytywnie ocenił osiągnięcie naukowe dr. Łukasza Halińskiego i stwierdził, że spełnia ono warunki ustawowe ubiegania się o stopień doktora habilitowanego.

Drugi z Recenzentów, pan **dr hab. Piotr Bednarek, prof. IChB PAN** stwierdził, że prace wchodzące w skład osiągnięcia naukowego pozwoliły na lepsze poznanie składu wosków kutykularnych wszystkich badanych gatunków psiankowatych, rzuciły też pewne światło na zmiany, które wywoływane są w kompozycji wosków powierzchniowych przez suszę oraz pozwoliły na lepsze poznanie taksonomii jadalnych psianek afrykańskich i ich form dzikich oraz linii *S. pennellii*. Z drugiej jednak strony, w ocenie Recenzenta prowadzone badania nie do końca spełniły początkowe oczekiwania Habilitanta. W uzasadnieniu podjęcia prowadzonych badań dr Haliński podkreśla, że cechy morfologiczne oraz poznane do tej pory markery molekularne nie są często wystarczające do odtworzenia pozycji taksonomicznych gatunków – stąd przeprowadzone analizy metaboliczne i chemotaksonomiczne. Według oceny pana Profesora, rzeczywiście w niektórych przypadkach dzięki tym analizom Habilitant uzyskał dodatkowe informacje pomagające w wyjaśnieniu powiązań taksonomicznych (dotyczy to głównie oberżyny i badanych

jadalnych psianek afrykańskich). Jednak w przypadku badanych linii pomidora jadalnego (*S. lycopersicum*) analizy chemotaksonomiczne nie dostarczyły oczekiwanych informacji. W ocenie Recenzenta chemotaksonomia nie jest złotym środkiem i posiada podobne ograniczenia jak cechy morfologiczne oraz markery molekularne. Wydaje się to być może dość oczywiste, ale Habilitant powinien odnieść się do tego w swoim autoreferacie. W tym kontekście wydaje się też istotnym, aby przedyskutowane zostały również bardziej szczegółowo ograniczenia wynikające z przeprowadzonej chemotaksonomii w oparciu o analizę wosków kutykularnych. Zasadnicze pytanie w tym kontekście brzmi: na ile analizy innych frakcji metabolitów wtórnych mogłyby pomóc w lepszym poznaniu powiązań taksonomicznych (np. dla badanych linii *S. lycopersicum*). Szkoda, że Habilitant nie przedyskutował szerzej tego wątku. Recenzent w podsumowaniu stwierdził, że pomimo wspomnianych powyżej niedociągnięć uznaje, iż osiągnięcie naukowe dr. Łukasza Halińskiego wnosi istotny wkład do rozwoju uprawianej przez Habilitanta dyscypliny naukowej (biologia) rzucając nowe światło na profile metabolitów i taksonomię wybranych gatunków psiankowatych.

Pan **prof. dr hab. Zbigniew Tukaj** stwierdził, że osiągnięcie naukowe Habilitanta przedstawione w pracach, w istotnym zakresie uzupełnia wiedzę na temat klasyfikacji psiankowatych. Według oceny Recenzenta, Habilitant wykazał dużą użyteczność oznaczania składników wosków kutykularnych w chemotaksonomicznej rewizji oberżyny i gatunków pokrewnych oraz dzikich gatunków pomidora. Pan Profesor konkludując, wskazał na rzadko spotykaną ostrożność, z jaką Habilitant dyskutuje otrzymane wyniki i formułuje wnioski, co mogłoby wskazywać na wątpliwości i niepewność jaka towarzyszy mu w pracy naukowej. Pan Profesor taką postawę uważa jednak za świadectwo dojrzałości naukowej, co przejawia się w zachowaniu właściwego dystansu do swoich w ocenie Recenzenta wartościowych i oryginalnych osiągnięć naukowych.

Zdaniem pana **prof. dr hab. Waldemara Marczewskiego**, pozytywny wydzwięk osiągnięcia Habilitanta psuje autoreferat, który zawiera treści niespójne z danymi z publikacji.

Pani Przewodnicząca **prof. dr hab. Szweykowska-Kulińska** krytycznie oceniła osiągnięcie naukowe Habilitanta i stwierdziła, że ma wątpliwości co do biologicznego charakteru pytań, które dr Haliński zadaje w publikacjach. Według oceny pani Profesor prace te są inwentaryzacyjne jeśli chodzi o opis składu wosków u roślin, a do taksonomii tych roślin wkład ten przy niepełnym doborze gatunków jest niewielki.

Do opinii zawartych w recenzjach przychylił się również pozostali członkowie Komisji – profesor Dariusz Szlachetko i doktor hab. Małgorzata Kozieradzka-Kiszkurno. Podsumowując, na podstawie recenzji, oceny członków Komisji oraz przeprowadzonej dyskusji, wszyscy członkowie Komisji nie byli jednomyślni co do tego, czy osiągnięcie naukowe dr. Łukasza Piotra Halińskiego spełnia warunki stawiane kandydatom do stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych – dyscyplina nauki biologiczne.

Ocena aktywności naukowej obejmującej dorobek naukowy Habilitanta

Dorobek naukowy Habilitanta, nie licząc głównego osiągnięcia naukowego, obejmuje 13 współautorskich publikacji (10 po uzyskaniu stopnia doktora) w czasopismach uwzględnionych w bazie Journal Citation Reports o sumarycznym IF=25,322 (MNiSW=317 pkt) oraz 6 publikacji w czasopismach spoza tej bazy, dwa recenzowane rozdziały w książkach oraz 5 przeglądowych artykułów polskojęzycznych. Liczba cytowań publikacji według bazy Web of Science (WoS) wynosi 91 (bez autocytowań) oraz 113 (z autocytowaniami). Wartość indeksu Hirscha wynosi 7. Zdaniem pana **prof. dr hab.**

Krzysztofa Spalika nie są to wysokie wartości, ale zadowalające, wzięwszy pod uwagę długość stażu naukowego Habilitanta.

Dr Łukasz Haliński wielokrotnie prezentował wyniki swoich badań na konferencjach krajowych i międzynarodowych: w formie własnych referatów (2) oraz wystąpień współautorów (5), a także w formie posterów (33). Brał udział w 1 projekcie finansowanym przez Unię Europejską w roli eksperta; w 3 projektach finansowanych przez NCN oraz MNiSW jako kierownik (1) i współwykonawca (2), a także 6 projektach finansowanych przez UG, których był kierownikiem.

Podczas posiedzenia Komisji Habilitacyjnej, Recenzenci podtrzymali uwagi zawarte w swoich recenzjach odnośnie dorobku naukowego dr. Łukasza Halińskiego.

Pan **prof. dr hab. Krzysztof Spalik** zauważył, że dr Haliński doskonale opanował technikę chromatografii gazowej-spektroskopii mas, a wyspecjalizował się w analizie materiału z roślin psiankowatych. Pan Profesor stwierdził, że pozostałe osiągnięcia naukowo-badawcze oraz aktywność naukową Habilitanta ocenia pozytywnie przede wszystkim z uwagi na liczbę i jakość publikacji naukowych, choć nie bez zastrzeżeń dotyczących przede wszystkim ich opisowego i chemicznego raczej niż biologicznego charakteru, a także niskiej aktywności Habilitanta w zakresie wystąpień na konferencjach oraz pozyskiwania środków na badania. Według oceny pana **prof. dr hab. Zbigniewa Tukaja**, Habilitant jest ambitnym instrumentalistą, który wcześniej dopracowane metody izolacji, identyfikacji i oznaczania związków udanie adoptuje do swoich analitycznych potrzeb co wymaga od Niego dużego profesjonalizmu, zaangażowania i determinacji. Pan Profesor zauważył, że zespół, do którego należał dr Haliński, był trzykrotnie nagradzany za cykl publikacji przez Rektora UG. Habilitant również był stypendystą dla młodych doktorów w projekcie „Kształcimy najlepszych” w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki (2012-2013).

Pan **dr hab. Piotr Bednarek, prof. IChB PAN** zauważył, że cały dorobek publikacyjny dr. Halińskiego można ocenić jako w miarę bogaty, lecz nie do końca dostrzeżony przez innych naukowców. Według oceny Recenzenta wszystko wskazuje na to, że tematyka badawcza Habilitanta interesuje jedynie wąskie grono odbiorców, przez co wiele publikacji ukazało się raczej w przeciętnych czasopiśmie, a ich cytowalność nie jest zbyt wysoka. Zdaniem pana Profesora z jednej strony nie obniża to znacząco jakości dokonań Habilitanta, jednak niska cytowalność prac może spowodować trudności z uzyskiwaniem finansowania badań własnych ze źródeł zewnętrznych. Zdaniem Recenzenta, Habilitant nie podjął udokumentowanej przez publikacje próby stworzenia nowej tematyki badawczej czy też poszerzenia warsztatu badawczego (np. o techniki biologii molekularnej). Fakt ten nieco obniża ocenę dr. Halińskiego jako samodzielnego pracownika naukowego. Szczególnie, że na podstawie przedstawionych w autoreferacie kierunków i perspektyw dalszych badań wydaje się, że Habilitant nie widzi potrzeby poszerzenia czy zmiany tematyki badawczej ani rozszerzenia warsztatu eksperymentalnego. Zamiast tego proponuje on kontynuację badania chemotaksonomii *S. pennellii* oraz rozpoczęcie podobnych analiz *Solanum habrochaites*. W ocenie pana Profesora pewną nadzieję może budzić proponowane określenie szczegółów szlaku biosyntezy glikoalkaloidów steroidowych w obu wymienionych gatunkach. Nie jest jednak jasne, czy dr Haliński ma tutaj na myśli samą identyfikację tych metabolitów, czy też poznanie genów i/lub enzymów związanych z tym szlakiem metabolicznym, co można by rzeczywiście uznać za realną próbę zwiększenia kręgu odbiorców swoich badań.

Do opinii zawartych w recenzjach przychylni się również pozostali członkowie Komisji Habilitacyjnej, którzy stwierdzili, że Habilitant opanował w wysokim stopniu chemiczny warsztat badawczy.

W podsumowaniu, na podstawie recenzji, oceny członków Komisji oraz przeprowadzonej dyskusji wszyscy członkowie Komisji pozytywnie ocenili całokształt aktywności naukowej

oraz dorobek naukowy dr. Łukasza Piotra Halińskiego niewchodzący w skład osiągnięcia i uznali, że spełnia on wymagania stawiane kandydatom do stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych – dyscyplina nauki biologiczne.

Ocena dorobku dydaktycznego, organizacyjnego, popularyzatorskiego i współpracy międzynarodowej Habilitanta

Dr Haliński posiada znaczący dorobek dydaktyczny. Obejmuje on przygotowanie i prowadzenie wykładów z siedmiu różnych przedmiotów na trzech różnych kierunkach Wydziału Chemii, m.in. Chemiczne zagrożenia środowiska, Nowoczesne techniki analizy środowiska czy Chemia w rolnictwie. Habilitant prowadził też siedem różnych kursów laboratoryjnych na kilku kierunkach, np. Chemia środków ochrony roślin, Monitoring środowiska czy Chemiczne zagrożenia środowiska oraz dwa seminaria dyplomowe. Zakres tematyczny prowadzonych wykładów i ćwiczeń laboratoryjnych powiązany jest głównie z chemią analityczną i chemią środowiska. W ramach swojej aktywności dydaktycznej Habilitant pełnił funkcję opiekuna 27 prac licencjackich oraz promotora 13 prac magisterskich, co należy uznać, za znaczące osiągnięcie dydaktyczne. Wszyscy Recenzenci stwierdzili, że dorobek dydaktyczny Habilitanta jest imponujący i wyróżniający jak na tak młodego wiekiem i stażem nauczyciela akademickiego. W chwili obecnej jest też promotorem pomocniczym jednej rozprawy doktorskiej. Habilitant był recenzentem 31 oryginalnych prac opublikowanych w czasopiśmie z tzw. Listy filadelfijskiej, reprezentujących bardzo szerokie spektrum dziedzin naukowych. Wysoka ranga tych czasopism świadczy o rozpoznawalności i uznaniu jakim cieszy się Habilitant w swojej dziedzinie nauki. W latach 2013-2017 Habilitant odbył 3 krótkoterminowe staże naukowe w ośrodkach naukowych w Niemczech i Portugalii. Habilitant jest zaangażowany we współpracy naukowe krajowe (Wydział Biologii UG) i zagraniczne (Wielka Brytania, Portugalia).

Do opinii Recenzentów przychylni się pozostali członkowie Komisji dodając, iż dorobek dydaktyczny Habilitanta jest imponujący.

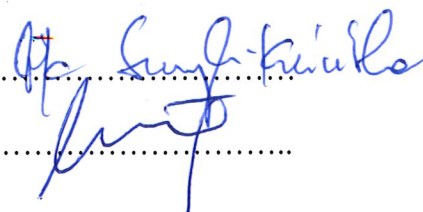
W podsumowaniu, na podstawie recenzji, oceny wszystkich członków Komisji oraz przeprowadzonej dyskusji, Komisja stwierdza, że dorobek dydaktyczny, organizacyjny, popularyzatorski oraz dorobek w zakresie współpracy międzynarodowej odpowiada wymaganiom stawianym kandydatom do stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych – dyscyplina nauki biologiczne.

Wniosek końcowy

Komisja na posiedzeniu w dniu 26 lipca 2019 r, stwierdziła, że zarówno poziom merytoryczny przedstawionego przez dr. Łukasza Piotra Halińskiego osiągnięcia naukowego pt. „*Zastosowanie metabolitów wtórnych w analizie chemotaksonomicznej oraz ocenie stopnia udomowienia wybranych gatunków roślin psiankowatych*”, jak i istotny pozostały dorobek naukowy oraz dorobek dydaktyczny, organizacyjny i popularyzatorski Habilitanta spełniają kryteria określone w Ustawie z dnia 14 marca 2003r o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2017r, poz. 1789), z późniejszymi zmianami i uwzględniając rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz. U. z 2011 r. Nr 196, poz. 1165), przedkłada Radzie Wydziału Biologii Uniwersytetu Gdańskiego uchwałę popierającą większością głosów, wniosek o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych – dyscyplina nauki biologiczne Panu dr. Łukaszowi Piotrowi Halińskiemu.

Wynik głosowania na posiedzeniu Komisji: ZA 5 głosów; PRZECIW 0 głosów;
WSTRZYMUJĄCYCH się 2 głosy.

Przewodnicząca Komisji: prof. dr hab. Zofia Szweykowska-Kulińska.....

Sekretarz Komisji: dr hab. Małgorzata Kozieradzka-Kiszkurno.....

